

Jezus pomiri vihar

Ko se je tisti dan zvečerilo, jim je rekel: »Prepeljimo se na drugo stran!« Ko so odslovili množico, so ga vzeli v čoln, kakor je bil. Tudi drugi čolni so pluli z njim. Nastal je velik vihar in valovi so pljuskali v čoln, tako da je bil že poln vode. On pa je bil na krmi in je spal na blazini. Zbudili so ga in mu rekli: »Učitelj, ti ni mar, da smo izgubljeni?« In vstal je, zapretil vetru in rekel jezeru: »Utihni! Molči!« In veter se je podel in nastala je globoka tišina. Njim pa je rekel: »Kaj ste strahopetni? Ali še nimate vere?«

Prevzel jih je velik strah in spraševali so se: »Kdo neki je ta, da sta mu pokorna celo veter in jezero?« Mr 4,35-41

On pa je spal

Evangelij današnje nedelje se zdi prava provokacija 'delavnemu ljudstvu'. Učenci se mučijo, da bi vihar ne potopil čolna, on pa spi. Še več, ko ga vseeno prebudijo, jim očita, da so strahopetni in brez vere. Kaj hoče reči s tem? Naj tudi oni počivajo in verjamejo, da se bo vse samo naredilo? Mar ne pravi celo pregovor: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal. Ta odlomek bi ne nazadnje lahko izkoristili v poletnih mesecih za opravičilo, da ni potrebno vstajati in prihajati k maši. Če Jezus opravičuje svoje poležavanje na krmi, zakaj bi ne opravičil našega? Za kaj pravzaprav gre?

Kaj naj bi pomenilo to Jezusovo spanje in v čem je zgrešeno delovanje apostolov? Tokrat sem pomislil na pomembne dogodke, o katerih Sveto pismo govori, da so se zgodili v spanju.

- Jožefu se v spanju prikaže angel in mu pravi: *»Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha. Rodila bo sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov.«* Mt 1,20

- Ko je Marija rodila, se Jožefu spet prikaže angeli in sicer v spanju. Takole pravi sveto pismo: Ko so odšli, se je Gospodov angel prikazal Jožefu v sanjah in rekel: *»Vstani, vzemi dete in njegovo mater in béži v Egipt! Bodi tam, dokler ti ne povem; Herod bo namreč iskal dete, da bi ga umoril.«* Mt 2,13

- V spanju se zgodi tudi rešitev apostola Petra iz ječe. Ko je Cerkev zanj molila, je on v miru spal v ječi. Apostolska dela pripovedujejo takole: *Angel je Petra sunil v bok, ga prebudil in mu rekel: »Hitro vstani!« In verige so mu padle z rok.* Apd 12,8

Spanje v vseh teh primerih Sveto pismo ne opisuje v prvi vrsti počitka oz. lenarjenja, ampak Bogu predano držo. Temeljno vprašanje, ki ga Jezus postavlja učencem v čolnu je: Ali ste na Boga pozabili? Kako to, da se ne umirite, ko je sam Bog tu med vami? Ali mislite, da se bo Bog potopil v valovih?

Kako naj se torej kaže naša vera?

Poglejmo, kaj ta vera pomeni pri prej omenjenih primerih Jožefa in Petra.

- Jožef je imel svoje načrte, svoj pogled na življenje. Ko je spoznal, da je Marija noseča, je razumel, da so se njegovi načrti porušili. Naivno bi bilo misliti, da je potem šel preprosto spat, nato pa mu je angel povedal, kaj se bo zgodilo. Ne! Zagotovo se je v njem vse borilo. Ni mogel biti miren. Vendar vse, kar se je dogajalo, je postavljaj pred Boga. Spanje je samo povzetek njegove zaupne drže, v kateri premišluje in išče odgovore v božji luči. Njegovo razmišljanje v celoti vabi Boga v njegovo življenje. Brez njega ne želi ničesar storiti. Bog je prvi!

- Tudi ko se je na nek način vse lepo izteklo. Ko je Marija rodila, se Jožef ni prepustil brezskrbnemu sanjarjenju. Razmišljal je in iskal najboljšo rešitev za otroka, ženo in zanj. Ko v to razmišljanje vabi Boga, mu ta odgovori in ga reši nevarnosti.

- Apostol Peter je običajno vse stvari reševal sam. Po Jezusovem vstajenju pa razume, da sta ob njem še Bog in občestvo Cerkve. V tem duhu svojo prihodnost zaupa njima in spanje predstavlja prav to predanost Bogu in občestvu, ki moli.

Če pogledamo še enkrat v čoln, bomo videli, kako si apostoli predstavljajo, da je vse v njihovih rokah. Tako so zaposleni s svojimi strahovi, da pozabijo celo na to, da je na krovu z njimi Bog sam. Jezusov očitek, ali še vedno nimate vere, je v prvi vrsti opomin, naj ne pozabijo na božje načrte in božjo bližino.

Drugi opomin, ki ga daje Jezus učencem, je povezan z reševanjem težav. Ne smemo pozabiti, da brez Njega ne moremo storiti ničesar. Bog je, ki vse rešuje, na nas je, da se prizadevamo in zaupamo.

In še tretji poduk: Občestvo! Tudi Jezus je del posadke, zakaj so v strahu pozabili, da bi ga tako pritegnili k iskanju rešitve. Kakor Peter so tudi drugi apostoli še vedno zaverovani v svoje moči, občestvo jih ne prepriča.

Ko Jezus stopi v življenje apostolov se vse spremeni. Nam malovernim je to danes opomin in vabilo:

- vera je v tem, da vse svoje načrte uravnavamo ob Njem.
- vera je v tem, da tudi težave rešujemo z Njim, ki naše stiske pozna in nam želi pomagati.
- vera je v občestvu, ne v soliranju. Kjer se dva ali trije združijo v molitvi, tam je Bog med njimi.

Mi maloverni, pa:

- načrtujemo in obračamo načrte,
- se borimo in garamo, da se ne bi potopili (finančno ali kako drugače)
- delamo in delamo, ter pozabljamo, da sami ne moremo ničesar storiti, potreben je Bog, ki se skriva v občestvu – zakona, družine, prijateljstev, Cerkve.

Jezusov očitek: Kaj še nimate vere? pomeni izziv k globljemu dojetanju sveta in stvari. Ne k dodatnemu brezglavemu hitenju, niti k lenarjenju, ampak k premisleku, kje je v našem življenju Bog in kje so bližnji. Ne bojmo se, Bog ne spi, tudi če se včasih tako zdi!